

DE APOCALYPS ONTHULD

*waarin de verborgenheden die daar voorzien zijn
en tot nu toe verborgen waren,
worden onthuld.*

VIJFTIENDE HOOFDSTUK

- 1. En ik zag een ander teken in de hemel, groot en wonderlijk; zeven engelen, hebbende de zeven laatste plagen, omdat in die de toorn Gods is voleindigd.*
- 2. En ik zag evenals een glazen zee, gemengd met vuur en die de overwinning hadden over het beest en over zijn beeld en over zijn merkteken en over het getal van zijn naam, staande aan de glazen zee, hebbende de citers Gods.*
- 3. En zij zongen het lied van Mozes, de knecht Gods en het lied des Lams, zeggende: Groot en wonderlijk zijn Uw werken, Heer God Almachtig, gerecht en waar zijn Uw wegen, o Koning der heiligen.*
- 4. Wie zou U niet vrezen, Heer en Uw Naam niet verheerlijken; omdat Gij alleen heilig zijt; en daarom zullen alle natiën komen en aanbidden vóór U, omdat Uw gerichten geopenbaard zijn.*
- 5. En na deze dingen zag ik, en zie, geopend werd de tempel des tabernakels van de getuigenis in de hemel.*
- 6. En de zeven engelen, hebbende de zeven plagen, gingen uit van de tempel, bekleed met linnen rein en blinkend en omkleed om de borsten met gouden gordels.*
- 7. En een van de vier dieren gaf de zeven engelen zeven gouden fiolen, vol van de toorn Gods, Die leeft tot in de eeuwen der eeuwen.*
- 8. En vervuld werd de tempel met rook vanuit de heerlijkheid Gods en vanuit Zijn kracht en niemand kon in de tempel ingaan, totdat voleindigd waren de zeven plagen van de zeven engelen.*

DE GEESTELIJKE ZIN

De inhoud van het gehele hoofdstuk.

De voorbereiding tot het onthullen van de laatste staat van de Kerk en tot het openen van de boze en de valse dingen waarin diegenen van die Kerk zijn, vers 1, 5-8; van wie degenen worden afgescheiden die de Heer hebben beleden en hebben geleefd volgens Zijn geboden, vers 2-4.

De inhoud van de afzonderlijke verzen.

En ik zag een ander teken in de hemel, groot en wonderlijk, betekent een onthulling uit de Heer ten aanzien van de staat van de Kerk op aarde, hoedanig die is ten aanzien van de liefde en het geloof; zeven engelen, hebbende de zeven laatste plagen, betekent de boze en de valse dingen in de Kerk, zodanig als zij in haar laatste staat zijn, door de Heer in zijn totaliteit onthuld; omdat in die de toorn Gods is voleindigd, betekent de verwoesting van de Kerk en dan haar einde; en ik zag evenals een glazen zee gemengd met vuur, betekent de laatste grens van de geestelijke wereld, waar degenen verzameld waren die godsdienst en vandaar een eredienst hadden en niet het goede van het leven; en die de overwinning hadden over het beest en over zijn beeld en over zijn merkteken en over het getal van zijn naam, betekent degenen die het geloof-alleen en de leer ervan hebben verworpen en zo de valse dingen ervan niet

hebben erkend en zich daarmee niet hebben doordrenkt, noch het Woord hebben vervalst; staande aan de glazen zee, hebbende de citers Gods, betekent de christelijke hemel in de grenzen en het geloof van de naastenliefde bij hen die daar zijn; en zij zongen het lied van Mozes, de knecht Gods en het lied des Lams, betekent de belijdenis vanuit de naastenliefde en dus vanuit het leven volgens de geboden van de Wet, te weten de Decaloog en vanuit het geloof ten aanzien van de Goddelijkheid van het Menselijke van de Heer; zeggende: groot en wonderlijk zijn Uw werken, Heer God Almachtig, betekent, dat alle dingen van de wereld, van de hemel en van de Kerk, geschapen en gemaakt zijn uit de Heer vanuit de Goddelijke Liefde door de Goddelijke Wijsheid; omdat gerecht en waar zijn Uw wegen, o Koning der heiligen, betekent dat alle dingen die uit Hem voortgaan, gerecht en waar zijn, omdat Hij is het Goddelijk Goede Zelf en het Goddelijk Ware Zelf in de hemel en in de Kerk; wie zou U niet vrezen, Heer, en Uw Naam niet verheerlijken, betekent dat Hij alleen geliefd en vereerd moet worden; omdat Gij alleen heilig zijt, betekent dat Hij is het Woord, de Waarheid en de Verlichting; en daarom zullen alle natiën komen en aanbidden vóór U, betekent dat allen die in het goede van de liefde en van de naastenliefde zijn, alleen de Heer als God zullen erkennen; omdat Uw gericht geopenbaard zijn, betekent dat de ware dingen van het Woord dit openlijk betuigen; na deze dingen zag ik, en zie geopend werd de tempel des tabernakels van de getuigenis in de hemel, betekent dat gezien werd het binnenste van de hemel, waar de Heer is in Zijn Heiligheid in het Woord en in de Wet, namelijk de Decaloog; en de zeven engelen, hebbende de zeven plagen, gingen uit van de tempel, betekent de voorbereiding uit de Heer tot de invloeiing vanuit het binnenste van de hemel in de Kerk, opdat haar boze en valse dingen zouden worden onthuld en zo de bozen gescheiden van de goeden; bekleed met linnen rein en blinkend en omgord om de borsten met gouden gordels, betekent vanuit de zuivere en echte ware en goede dingen van het Woord; en een van de vier dieren gaf de zeven engelen zeven gouden fiolen, betekent dat die ware en goede dingen, waardoor de boze en valse dingen van de Kerk worden onthuld, vanuit de zin van de letter van het Woord zijn genomen; vol van de toorn Gods, Die leeft tot in de eeuwen der eeuwen, betekent dat de boze en de valse dingen zullen verschijnen en blootgelegd moeten worden door de zuivere en echte ware en goede dingen van het Woord; en vervuld werd de tempel met rook vanuit de heerlijkheid Gods en vanuit Zijn kracht, betekent het binnenste van de hemel, vol van het geestelijk en hemels Goddelijk Ware van de Heer; en niemand kon in de tempel ingaan, totdat voleindigd waren de zeven plagen van de zeven engelen, betekent in die graad daar, dat het daaroverheen niet uitgehouden zou kunnen worden en wel totdat na de verwoesting het einde van die Kerk werd gezien.

ONTVOUWING

656. En ik zag een ander teken in de hemel, groot en wonderlijk, betekent een onthulling uit de Heer ten aanzien van de staat van de Kerk op aarde, hoedanig die is ten aanzien van de liefde en het geloof.

Het zijn deze dingen, waarover in dit en in het volgende hoofdstuk wordt gehandeld en daarom worden deze aangeduid met het teken in de hemel, groot en wonderlijk; dat met het teken in de hemel wordt aangeduid de onthulling uit de Heer ten aanzien van de hemel en de Kerk en ten aanzien van hun staat, zie de nrs. 532, 536; dat het is ten aanzien van de liefde en het geloof, is omdat er gezegd wordt ‘groot en wonderlijk’ en groot wordt in het Woord gezegd van zulke dingen die van de aandoening en van de liefde zijn en wonderlijk van zulke dingen die van het denken en van het geloof zijn.

657. Zeven engelen, hebbende de zeven laatste plagen, betekent de boze en de valse dingen in de Kerk, zodanig als die in haar laatste staat zijn, door de Heer in zijn totaliteit onthuld.

Met de zeven engelen wordt de algehele hemel aangeduid; maar omdat de hemel niet de hemel is vanuit het eigene van de engelen, maar vanuit de Heer, wordt daarom met de zeven engelen de Heer aangeduid; ook kan geen ander de boze en de valse dingen in de Kerk onthullen; dat met de engelen de hemel wordt aangeduid en in de hoogste zin de Heer, zie de nrs. 5, 158, 344, 465, 644, 647, 648; met de plagen worden aangeduid de boze en de valse dingen, de boze dingen van de liefde en de valse dingen van het geloof; die zijn het immers die in het volgende hoofdstuk worden beschreven en daar aangeduid met het boze en schadelijke gezweer, met het bloed evenals van een dode, ten gevolge waarvan alle levende ziel is gestorven en met het bloed waarin de wateren van de rivieren en de bronnen werden verkeerd, met de hitte van het vuur die de mensen kwelde, met de onreine geesten, de vorsen gelijk en die demonen waren en verder met de grote hagel; de boze en de valse dingen die door al deze dingen worden aangeduid, zijn hier de plagen; met de laatste plagen worden die boze en valse dingen in de laatste staat van de Kerk aangeduid; met zeven worden alle dingen aangeduid, nrs. 10, 390; maar omdat die boze dingen, die met de plagen worden aangeduid in het volgende hoofdstuk, niet alle in het bijzonder zijn, maar alle in het algemeen, zo worden hier met zeven alle universeel aangeduid; het universele immers omvat alle dingen in het bijzonder.

Hieruit blijkt, dat met ik zag zeven engelen, hebbende de zeven laatste plagen, wordt aangeduid dat de boze en de valse dingen in de Kerk, zodanig als die in haar laatste staat zijn, uit de Heer universeel zijn onthuld.

Dat de plagen geestelijke plagen betekenen, die de mensen ten aanzien van hun zielen aanvatten en die verderven, namelijk de boze en de valse dingen, kan vaststaan uit de volgende plaatsen: *‘Van de voetzool af tot het hoofd toe, geen ongereptheid, verse plage, niet uitgedrukt, niet verbonden, niet verzacht’*, (Jesaja 1:6).

‘Jehovah sloeg de volken in toorn met een ongeneeslijke plaag’, (Jesaja 14:6).

‘Jehovah, verwijder van over mij Uw plaag, van de slag van Uw hand word ik verteerd’, (Psalm 39:11).

‘Het is wanhopig gesteld met uw breuk; met de plaag van een vijand heb Ik u geslagen om de veelheid van uw ongerechtigheid; machtig veel zijn uw zonden geworden; maar van uw plagen zal Ik u genezen’, (Jeremia 30:12,14,17).

‘Indien gij niet waarneemt te doen al de woorden der wet, zo zal Jehovah uw plagen wonderlijk maken, grote en bestendige plagen en alle plaag die niet geschreven is in het Boek van deze Wet, totdat gij verdelgt wordt’, (Deuteronomium 28:58,59,61).

‘U zal het boze niet wedervaren en de plaag zal tot uw tent niet naderen’, (Psalm 111:10).

‘Edom zal tot verlating zijn; al wie voorbijgaat zal fluiten over al haar plagen’, (Jeremia 49:17).

‘Zij zal verwoesting zijn; al wie aan Babel voorbijgaat, zal zich ontzetten en fluiten over al haar plagen’, (Jeremia 50:13).

‘Op één dag zullen over Babylon de plagen komen’, (Openbaring 18:8).

‘De twee getuigen zullen de aarde slaan met elke plaag’, (Openbaring 11:6).

Met de plagen van Egypte, die voor een deel eender waren aan de plagen die in het volgende hoofdstuk beschreven zijn, wordt ook niet iets anders aangeduid dan de boze en valse dingen en die eerder in nr. 503 zijn opgesomd; zij worden ook plagen genoemd in (Exodus 9:14; 11:1).

Hieruit blijkt dat met de plagen niet iets anders wordt aangeduid dan geestelijke plagen, die de mensen aandoen ten aanzien van hun zielen en hen verderven, zoals eveneens in, (Jesaja 30:26; Zacharia 14:12,15; Psalm 38:6,12; Openbaring 9:20; 16:21; Exodus 12:13; 30:12; Numeri 8:19; Lukas 7:21) en elders.

658. Omdat in die de toorn Gods is voleindigd, betekent de verwoesting van de Kerk en dan haar einde.

Met de voleinding wordt de verwoesting van de Kerk aangeduid en dan haar einde, waarover hierna; met de toorn Gods wordt het boze bij de mensen aangeduid, dat, omdat het tegen God is, de toorn Gods wordt genoemd; niet dat God tegen de mens toorn, maar de mens toorn vanuit zijn boze tegen God en omdat het de mens toeschijnt, wanneer hij daarvoor wordt gestraft en gepijnigd, wat na de dood in de hel plaatsvindt, wordt daarom in het Woord aan God toorn en ontsteking toegekend, ja zelfs het boze; maar dit in de letterlijke zin, omdat die zin door middel van schijnbaarheden en overeenstemmingen is geschreven, echter niet in de geestelijke zin; in deze zin immers is geen schijn en overeenstemming, maar de waarheid in haar licht; over die toorn zie de nrs. 525, 635.

Gezegd wordt dat in die plagen de toorn Gods is voleindigd en dat daarmee de verwoesting van de Kerk en dan haar einde wordt aangeduid; de oorzaak hiervan zal gezegd worden: elke Kerk neemt in de loop van de tijd af door terug te treden van het goede van de liefde en van de ware dingen van het geloof, totdat er niets van over is; en dit vindt plaats door de opeenvolgende aanwassingen van het boze en het valse; en wanneer er niet langer het goede van de liefde en van het geloof is, dan is er niets anders dan het boze en het valse en wanneer dit zo geworden is, is het einde van de Kerk daar; in dit einde weet de mens niet anders dan dat het boze het goede is en dat het valse het ware is; hij heeft immers het boze en het valse lief vanwege de verkwikkingen ervan en daarom bevestigt hij ze; dit is het einde, dat met de voleinding wordt aangeduid en de verwoesting wordt genoemd, in de volgende plaatsen:

'Voleinding en beslissing heb ik gehoord van met Jehovah over het algehele land', (Jesaja 28:22).

'De voleinding is bepaald, de gerechtigheid is overgevloeid; want voleinding en beslissing is de Heer Jehovah Zebaoth doende in het ganse land', (Jesaja 10:22,23).

'In het vuur des ijvers van Jehovah zal het ganse land verteerd worden, omdat Hij een bespoedigde voleinding zal maken met alle bewoners van het land', (Zefanja 1:18).

'Tenslotte over de vogel der gruwelen, de verlaten en tot aan de voleinding en de beslissing zal het druipen op de verwoesting', (Daniël 9:27).

'Woestheid zal het ganse land zijn; toch zal Ik geen voleinding maken', (Jeremia 4:27).

'Jehovah zei: Ik zal nederdalen en zien, of zij naar het geroep dat tot Mij gekomen is, de voleinding gedaan hebben', (Genesis 18:21) dit ten aanzien van Sodom.

'De ongerechtigheid der Emorieten is nog niet voleindigd', (Genesis 15:16).

Het einde van de Kerk wordt door de Heer ook verstaan onder de voleinding der eeuw in de volgende plaatsen: *'De discipelen vroegen Jezus: Welk zal het teken zijn van Uw komst en van de voleinding der eeuw', (Mattheüs 24:3).*

'Ten tijde des oogstes zal Ik tot de maaiers zeggen: Verzamelt eerst het onkruid om het te verbranden; verzamelt de tarwe in de schuren; zo zal het zijn in de voleinding der eeuw', (Mattheüs 13:30,40).

'In de voleinding der eeuw zullen de engelen uitgaan en de bozen scheiden uit het midden der gerechten', (Mattheüs 13:49).

'Jezus zei tot de discipelen: Zie, Ik ben met ulieden tot aan de voleinding der eeuw', (Mattheüs 28:20).

Tot aan de voleinding der eeuw is tot aan het einde van de Kerk, wanneer de Nieuwe Kerk komt, met welke dan de Heer zal zijn.

659. En ik zag evenals een glazen zee, gemengd met vuur, betekent de laatste grens van de geestelijke wereld, waar degenen verzameld waren, die godsdienst en vandaar een erediens hadden en niet het goede van het leven.

Met de glazen zee (Openbaring 4:5) werd de Nieuwe Hemel aangeduid vanuit de christenen, die in de algemene ware dingen vanuit de zin van de letter van het Woord waren, nr. 238; degenen die in de algemene ware dingen zijn, zijn ook in de grenzen van de hemel en daarom verschijnen zij ook uit de verte zoals in een zee, nrs. 398, 403, 405; hier echter wordt met de

glazen zee de laatste grens van de geestelijke wereld aangeduid, waar degenen verzameld waren die godsdienst en vandaar een eredienst hadden, maar niet het goede van het leven; omdat de verzameling vanuit hen wordt aangeduid, wordt er daarom gezegd: evenals een glazen zee en werd zij ook gezien gemengd met vuur en met het vuur wordt daar de liefde van het boze aangeduid en het boze van het leven daaruit, nrs. 452, 468, 494, 766, 767, 787; dus niet het goede van het leven, want waar niet het goede is, daar is het boze; dat de verzameling vanuit hen hier wordt verstaan onder ‘evenals een glazen zee gemengd met vuur’, blijkt ook uit wat volgt, ‘dat aan deze zee degenen stonden die de overwinning hadden over het beest en over zijn beeld’, met wie degenen worden aangeduid die vanwege de verwerping van het geloof gescheiden van de naastenliefde in het goede van het leven waren en vandaar in de hemel, nr. 660; deze zee is het ook, die in (Openbaring 21:1) wordt verstaan onder ‘*de zee die niet meer was*’, nr. 878.

Hoedanig deze zee was en hoedanig degenen waren die zich daar bevonden, is ook te zien gegeven; het zijn degenen geweest, die godsdienst hadden, geregeld de tempels hadden bezocht, de predikingen aangehoord, aan het gewijde Avondmaal hadden deelgenomen en voor het overige niet wat ook hadden gedacht over God, het heil en het eeuwige leven, niet wetende wat zonde is; en daarom waren zij mensen geweest ten aanzien van het aangezicht en de meesten ook ten aanzien van het burgerlijk en zedelijk leven, maar in het geheel niet ten aanzien van het geestelijk leven, waardoor de mens werkelijk mens is.

660. En die de overwinning hadden over het beest en over zijn beeld en over zijn merkteken en over het getal van zijn naam, betekent hen die het geloof-alleen en de leer ervan hebben verworpen en zo de valse dingen ervan niet hebben erkend en zich daarmee niet hebben doordrenkt, noch het Woord hebben vervalst.

Met het beest wordt het geloof van de draak bij de leken aangeduid, (Openbaring 13:1-10), omdat er een beeld van de draak werd gemaakt, vers 14, met het beeld van de draak wordt de leer aangeduid, nrs. 602, 634, 637; met het merkteken wordt de erkenning van dat geloof aangeduid, nrs. 605, 606, 634, 637, 679; met het getal van zijn naam wordt de vervalsing van het Woord aangeduid, nr. 610.

Hieruit blijkt, dat met die woorden degenen worden aangeduid die het geloof-alleen en de leer ervan hebben verworpen en zo de valse dingen ervan niet hebben erkend en zich daarmee niet hebben doordrenkt, noch het Woord hebben vervalst.

661. Staande aan de glazen zee, hebbende de citers Gods, betekent de christelijke hemel in de grenzen en het geloof van de naastenliefde bij hen die daar zijn.

Aangezien met de glazen zee de verzameling wordt aangeduid vanuit hen die weliswaar godsdienst en een eredienst hebben, maar niet het goede van het leven, nr. 659, wordt daarom met hen die men zag staan aan die zee, de christelijke hemel aangeduid in de grenzen, namelijk zij die godsdienst, eredienst en het goede van het leven hadden, omdat zij de overwinning hadden over het beest en over zijn beeld.

Over de hogere christelijke hemel is gehandeld in het voorgaande hoofdstuk; degenen uit wie die hemel is, worden verstaan onder de honderdvierenveertigduizend die men zag staan met het Lam op de berg Zion, nrs. 612-625; met de citers wordt de belijdenis van de Heer uit de geestelijke ware dingen aangeduid, nrs. 276, 616; de geestelijke ware dingen zijn van het geloof vanuit de naastenliefde.

Dat men zag dat zij citers hadden en dat men hoorde dat zij een lied zongen, zoals volgt, was het uitbeeldende van de belijdenis vanuit het geloof van de naastenliefde; de aandoeningen van het denken en vandaar de klanken van de gesprekken van de hemelse engelen worden beneden in de geestelijke wereld op verschillende wijze gehoord: òf zoals het geluid van wateren, òf zoals het geluid van donderslagen, zoals eerder in (Openbaring 14:2), òf zoals het geluid van bazuinen, (Openbaring 4:1); òf zoals hier, zoals het geluid van citers, (Openbaring

5:8; 14:2); maar het zijn niet wateren die ruisen, noch donderslagen die dreunen, noch bazuinen en citers die klinken, ja zelfs zijn het ook niet gezangen, maar de gesprekken van de engelen en hun belijdenissen volgens hun aandoeningen en het denken daaruit worden zo beneden gehoord, waaruit de hoedanigheid van hun liefde en wijsheid wordt doorvat; dat zulke dingen worden gehoord, is volgens de overeenstemming van de aandoening met de klank en van het denken met de spraak.

662. En zij zongen het Lied van Mozes, de knecht Gods en het Lied des Lams, betekent de belijdenis vanuit de naastenliefde, dus vanuit het leven volgens de geboden van de Wet, te weten de Decaloog en vanuit het geloof ten aanzien van de Goddelijkheid van het Menselijke van de Heer.

Dat een nieuw lied zingen, is belijden vanuit de vreugde van het hart en vanuit aandoening, dat de Heer alleen is de Heiland, de Verlosser en de God van hemel en aarde, zie de nrs. 279, 617; maar hier wordt niet gezegd een nieuw lied, maar het Lied van Mozes, de knecht Gods en het Lied des Lams; en met het Lied van Mozes wordt de belijdenis aangeduid vanuit het leven volgens de geboden van de Wet, te weten de Decaloog, dus vanuit de naastenliefde; en met het Lied des Lams de belijdenis vanuit het geloof ten aanzien van de Goddelijkheid van het Menselijke van de Heer; onder het Lam wordt immers verstaan de Heer ten aanzien van het Goddelijk Menselijke, nrs. 269, 291, 595; en onder Mozes wordt verstaan in de brede zin de gehele Wet die staan beschreven in zijn vijf boeken en in de strikte zin de Wet die de Decaloog wordt genoemd en omdat deze de mens van dienst is voor het leven, wordt er gezegd het Lied van Mozes, de knecht Gods; onder de knecht immers wordt in het Woord degene verstaan die van dienst is en dat wat van dienst is, nr. 380, hier voor het leven.

Dat onder Mozes in de brede zin de Wet wordt verstaan, is omdat zijn vijf Boeken de Wet worden genoemd; dat alle geboden, gerichten en inzettingen door hem gegeven in zijn vijf Boeken, de Wet wordt genoemd, zie nr. 417; dat alles wat in die Boeken geschreven is, de Wet van Mozes en eveneens Mozes wordt genoemd, kan vaststaan uit deze plaatsen: *‘Tot Nathanaël zei Filippus: Wij hebben Diegene gevonden van welke Mozes in de Wet heeft geschreven en de profeten’*, (Johannes 1:46).

‘In de Wet heeft Mozes geboden, dezulken te stenigen’, (Johannes 8:5).

‘Vervuld waren de dagen van hun zuivering naar de Wet van Mozes’, (Lukas 2:22).

‘Alle dingen moesten vervuld worden welke van Mij geschreven zijn in de Wet van Mozes en in de profeten’, (Lukas 24:27,44).

‘Heeft Mozes u niet de Wet gegeven: Mozes heeft de besnijdenis gegeven, opdat de Wet van Mozes niet gebroken worde’, (Johannes 7:19,22,23).

‘Abraham zei tot de rijke in de hel: Zij hebben Mozes en de profeten; dat zij die horen; indien zij Mozes en de profeten niet horen, zo zullen zij, al ware het dat er iemand uit de doden zou wederopstaan, zich niet laten gezeggen’, (Lukas 16:29,31).

‘Over ons is de vloek en de eed neergevloeid, welke geschreven is in de Wet van Mozes, de knecht Gods; zoals geschreven is in de Wet van Mozes, is al het boze over ons gekomen’, (Daniël 9:11,13).

‘Gedenk der Wet van Mozes, Mijn knecht, welke Ik hem geboden heb’, (Maleachi 4:4).

‘Jehovah zei tot Mozes: Zie, Ik zal komen tot u in de nevel der wolk, opdat het volk hore als Ik tot u gesproken zal hebben en dat ze ook in u geloven tot in het eeuwige’, (Exodus 19:9).

Hieruit kan vaststaan, dat onder Mozes in de brede zin het Woord wordt verstaan dat door hem geschreven is en dat de Wet wordt genoemd; dat onder Mozes de Wet, die de Decaloog is, wordt verstaan, volgt daaruit en des te meer omdat Mozes de Tafelen hieuw, nadat hij de vorige had gebroken, (Exodus 34:1,4) en toen hij ze naar beneden droeg *‘straalde zijn aangezicht’*, (Exodus 34:29) e.v.; en daarom wordt Mozes op schilderijen voorgesteld met de tafelen in zijn hand houdend; ook wordt bij Markus gezegd: *‘Mozes heeft gezegd: Eer uw*

vader en uw moeder’, (Exodus 7:10); en ‘Jozua schreef een dubbel van de Wet van Mozes op stenen van het altaar’, (Jozua 8:32); die Wet was de Decaloog.

Hieruit kan men zien, dat hier onder het Lied van Mozes, de knecht Gods niet iets anders wordt verstaan dan de belijdenis vanuit de naastenliefde, dus vanuit het leven volgens de geboden van de Wet, te weten de Decaloog.

663. Zeggende: groot en wonderlijk zijn Uw werken, Heer God Almachtig, betekent dat alle dingen van de wereld, van de hemel en van de Kerk geschapen en gemaakt zijn uit de Heer vanuit de Goddelijke Liefde door Zijn Goddelijke Wijsheid.

Met de werken van de Heer worden alle dingen aangeduid die door Hem geschapen en gemaakt zijn, namelijk in het algemeen alle dingen van de wereld, alle dingen van de hemel en alle dingen van de Kerk, die in het bijzonder geenszins opgesomd kunnen worden; zij worden groot en wonderlijk genoemd, omdat groot wordt gezegd van de liefde en wonderlijk van de wijsheid, nr. 656; en eveneens wordt de Heer in het Woord Heer genoemd krachtens het Goddelijk Goede van de Goddelijke Liefde en God krachtens het Goddelijk Ware van de Goddelijke Wijsheid; dat de Heer almachtig wordt genoemd, omdat Hij is, leeft en alle dingen kan, vanuit Zichzelf en eveneens alle dingen regeert vanuit Zichzelf, nr. 31; vandaar is het, dat met groot en wonderlijk zijn Uw werken, Heer God Almachtig, in de universele zin wordt aangeduid dat alle dingen van de wereld, van de hemel en van de Kerk geschapen en gemaakt zijn uit de Heer vanuit Zijn Goddelijke Liefde door Zijn Goddelijke Wijsheid.

664. Omdat gerecht en waar zijn Uw wegen, o Koning der heiligen, betekent dat alle dingen die uit Hem voortgaan, gerecht en waar zijn, omdat Hij is het Goddelijk Goede Zelf en het Goddelijk Ware Zelf in de hemel en in de Kerk.

Met de wegen worden de ware dingen aangeduid die tot het goede leiden, nr. 176; en met de Koning, wanneer over de Heer wordt gehandeld, wordt het Goddelijk Ware aangeduid; en met de Koning der heiligen het Goddelijk Ware in de hemel en de Kerk uit Hem; met de heiligen immers worden degenen aangeduid die in de Goddelijke Waarheden zijn uit de Heer, nrs. 173, 586; vandaar wordt met ‘gerecht en waar zijn Uw wegen, o Koning der heiligen’, aangeduid, dat alle dingen die uit de Heer voortgaan, gerecht en waar zijn, omdat Hij het Goddelijk Ware Zelf in de hemel en in de Kerk is.

De Heer wordt Koning genoemd in Zijn Goddelijk Menselijke, omdat Dit is de Messias, de Gezalfde, de Christus, de Zoon Gods; dat Messias in de Hebreeuwse taal is Christus in de Griekse taal en dat Messias of Christus de Zoon Gods is, zie nr. 520; dat Messias zowel Koning als Gezalfde betekent in de Hebreeuwse taal is bekend.

Dat de Heer als Koning is het Goddelijk Ware, is omdat de Koning dat betekent, nrs. 20, 483; vandaar is het, dat met de koningen degenen worden aangeduid die in de Goddelijke Ware dingen zijn uit de Heer, (Openbaring 1:6; 5:10); daarom is het, dat de hemel en de Kerk Zijn Koninkrijk worden genoemd; en ook dat Zijn Komst in de wereld ‘het Evangelie des Koninkrijks’ wordt genoemd in, (Daniël 2:44; 7:13,14,17; Mattheüs 12:28; 16:28; Markus 1:14,15; 9:1; 15:43; Lukas 1:33; 4:43; 8:1,10; 9:2,11,27; 10:11; 16:16; 19:11; 21:31; 22:18; 23:51).

En Zijn Komst wordt het ‘Evangelie des Koninkrijks’ genoemd in, (Mattheüs 4:23; 9:35; 24:14); maar meer daarover zie het werk ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem aangaande de Heer’.

Dat de Heer Koning wordt genoemd, blijkt uit deze plaatsen: ‘Zij zullen met het Lam strijden, maar het Lam zal hen overwinnen, omdat Het is de Heer der heren en de Koning der koningen’, (Openbaring 17:14).

‘Die op het witte paard zit, wordt genoemd het Woord en Zijn Naam is de Heer der heren en de Koning der koningen’, (Openbaring 19:13,16; Daniël 2:47).

‘Nathanaël zei: Gij zijt de Zoon Gods, Gij zijt de Koning Israëls’, (Johannes 1:50).

‘Wanneer de Zoon des Mensen zal gekomen zijn in Zijn heerlijkheid, zal Hij zitten op de troon van Zijn heerlijkheid; en de Koning zal zeggen tot hen aan de rechterzijde en tot hen aan de linkerzijde’, (Mattheüs 25:31,34,41).

‘Zij riepen: Hosanna! Gezegend is Hij Die komt in de Naam van de Heer, de Koning Israëls’, (Johannes 12:13).

‘Pilatus vroeg aan Jezus of Hij een Koning was: Jezus antwoordde: Een Koning ben Ik; hiertoe ben Ik geboren en hiertoe ben Ik in de wereld gekomen’, (Johannes 18:37).

‘Uw ogen zullen de Koning zien in Zijn schoonheid; Jehovah onze Koning; Hij zal ons zaligen’, (Jesaja 33:17,22).

‘Ik, Jehovah, uw Heilige, de Schepper van Israël, ulieder Koning’, (Jesaja 43:15).

‘Zo zei Jehovah, de Koning van Israël en Zijn Verlosser, Jehovah Zebaoth: Ik ben de Eerste en de Laatste en behalve Mij geen God’, (Jesaja 44:6).

‘Jehovah zal tot Koning zijn over de ganse aarde’, (Zacharia 14:9; Psalm 47:3,7-9).

‘Heft, gij poorten, uw hoofden op, opdat de Koning der heerlijkheid inga; Jehovah Zebaoth, Deze is de Koning der heerlijkheid’, (Psalm 24:7-10).

‘Ik zal David een gerechte Spruit opwekken; Die zal als Koning regeren; en gericht en gerechtigheid doen op de aarde’, (Jeremia 23:5; 33:15).

En elders in (Jesaja 6:5; 52:7; Jeremia 10:7,10; 46:18; Ezechiël 37:22,24; Zefanja 3:15; Psalm 20:10; Psalm 45:12,14,15; Psalm 68:25; Psalm 74:12).

665. Wie zou U niet vrezen, Heer en Uw Naam niet verheerlijken, betekent dat Hij alleen geliefd en vereerd moet worden.

Met God vrezen wordt aangeduid Hem liefhebben; en met Zijn Naam verheerlijken wordt aangeduid Hem vereren; dat Hij alleen geliefd en vereerd moet worden, wordt verstaan onder ‘wie niet’, en onder ‘omdat Gij alleen heilig zijt’; dat God vrezen is Hem liefhebben door te vrezen tegen Hem te handelen en dat deze vrees in elke liefde ligt, zie de nrs. 527, 628.

Dat Zijn Naam verheerlijken, is Hem vereren, is omdat met de Naam van Jehovah alles wordt aangeduid waardoor Hij wordt vereerd, nr. 81; en met verheerlijken wordt erkennen en belijden aangeduid.

666. Omdat Gij alleen Heilig zijt, betekent dat Hij het Woord, de Waarheid en de Verlichting is.

Dat de Heer alleen Heilig is, zie nr. 173; en dat het het Goddelijk Ware is, dat Heilig wordt genoemd, nrs. 173, 586; en omdat het Woord het Goddelijk Ware is en de Heer Dit is en omdat het Goddelijk Ware geestelijk verlicht - het is immers het licht in de hemel, maar uit de Heer – wordt daarom met ‘omdat Hij alleen Heilig is’ aangeduid dat de Heer het Woord, de Waarheid en de Verlichting is.

Aangezien het Woord het Goddelijk Ware is en het Goddelijk Ware geestelijk verlicht, wordt daarom gezegd dat het Woord uit Jehovah is gedichteerd door de Heilige Geest en dat de Heilige Geest de mens verlicht en leert; maar wie weet niet, dat de Heer alomtegenwoordig is en dat het Heilige voortgaat uit Hem en dat het verlicht waar het wordt opgenomen?

Wie kan daaruit niet opmaken, dat de Heilige Geest niet een God op zichzelf is, onderscheiden van Jehovah of de Heer, zoals de ene persoon van een ander persoon, maar dat Hij Jehovah Zelf of de Heer Zelf is?

Wie de Goddelijke alomtegenwoordigheid erkent, zal ook dit erkennen.

Dat onder de Heilige Geest in het Woord het Goddelijk Leven van de Heer wordt verstaan, dus Hijzelf en in het bijzonder het Leven van Zijn Wijsheid, dat de Goddelijke Waarheid wordt genoemd, zie het werk ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem aangaande de Heer’, nrs. 50 tot 53, waar dit uit het Woord is aangetoond.

Dat ‘de Heer het Woord is’, zie (Johannes 1:1,14).

Dat ‘Hij de Waarheid is’, (Johannes 14:6).

Dat *‘Hij het Licht en vandaar de Verlichting is’*, (Johannes 12:34-36).

667. En daarom zullen alle natiën komen en aanbidden vóór U, betekent dat allen die in het goede van de liefde en van de naastenliefde zijn, alleen de Heer als God zullen erkennen. Met alle natiën worden degenen aangeduid die in het goede van de liefde en van de naastenliefde zijn; dat dezen onder de natiën worden verstaan, wanneer zij in de goede zin worden genoemd, zie nr. 483; met komen en aanbidden vóór Hem, wordt aangeduid de Heer als God erkennen; en omdat er slechts één God is, in Wie de Drievuldigheid is en de Heer die God is, wordt er aangeduid alleen Hem als God erkennen.

668. Omdat Uw gerichten geopenbaard zijn, betekent dat de ware dingen van het Woord dit openlijk betuigen.

Met de gerichten worden de Goddelijke waarheden aangeduid, waarnaar de mens dient te leven en waaruit hij wordt gekend hoedanig hij is en volgens welke hij gericht zal worden; en omdat deze Goddelijke ware dingen in het Woord zijn en het Woord nu geopend is en dit getuigt dat alleen de Heer de God van hemel en aarde is, wordt daarom met *‘omdat Uw gerichten geopenbaard zijn’* aangeduid, omdat de waarheden van het Woord dit betuigen. Dat het Woord nu geopend is en dat dit wordt betuigd, dat alleen de Heer de God van hemel en aarde is en dat men moet leven volgens Zijn geboden en dat men het huidige geloof moet verwijderen, kan vaststaan uit de nu uitgegeven leren, namelijk: aangaande de Heer, aangaande de Heilige Schrift, aangaande het Leven volgens de geboden van de Decaloog en aangaande het Geloof; deze zijn het die worden verstaan onder *‘omdat Uw gerichten zijn geopenbaard’*; aangezien de Heer het Goddelijk Goede en het Goddelijk Ware is en onder het gericht het Goddelijk Ware wordt verstaan en onder de gerechtigheid het Goddelijk Goede, wordt daarom in vele plaatsen, waar over de Heer wordt gehandeld, gezegd: gerechtigheid en gericht, zoals in de volgende plaatsen: *‘Zion zal in gerechtigheid verlost worden en haar wederkerenden in gericht’*, (Jesaja 1:27).

‘Hij zal zitten op de troon van David en op Zijn Koninkrijk, om dat te bevestigen, in gericht en gerechtigheid’, (Jesaja 9:6).

‘Jehovah zij verhoogd, omdat Hij in de hoogte woont en de aarde heeft vervuld met gericht en gerechtigheid’, (Jesaja 33:5).

‘Die zich beroemt, beroeme zich hierin, dat Jehovah gericht en gerechtigheid doet op de aarde’, (Jeremia 9:24).

‘Ik zal David een gerechte Spruit opwekken; Die zal als Koning regeren en gericht en gerechtigheid doen op de aarde’, ((Jeremia 23:5; 33:15).

‘Ik zal Mij u ondertrouwen in gerechtigheid en gericht’, (Hosea 2:19).

‘Zoals het water vloeie het gericht en de gerechtigheid zoals een sterkte bergstroom’, (Amos 5:24).

‘Jehovah, Uw gerechtigheid is zoals de bergen Gods, Uw gerichten zijn een grote afgrond’, (Psalm 36:7).

‘Jehovah zal Zijn gerechtigheid uitleiden zoals het licht en het gericht zoals de middag’, (Psalm 37:6).

‘Jehovah zal Zijn volk richten in gerechtigheid en Zijn ellendigen in gericht’, (Psalm 72:2).

‘Gerechtigheid en gericht zijn de schraag van Uw troon’, (Psalm 89:15).

‘Wanneer ik geleerd zal hebben de gerichten van Uw gerechtigheid, loof ik u zeven maal des daags over de gerichten van Uw gerechtigheid’, (Psalm 119:7,164).

Ook op andere plaatsen waar zij gerechtigheid en gericht moeten doen, zoals in (Jesaja 1:21; 5:16; 56:1; 58:2; Jeremia 4:2; 22:3,13,15; Ezechiël 18:5; 33:14,16,19; Amos 6:12; Micha 7:9; Deuteronomium 33:21; Johannes 16:8,10); daar wordt gerechtigheid gezegd van het goede van het ware en gericht van het ware van het goede.

Aangezien gericht wordt gezegd van het ware en gerechtigheid van het goede, wordt daarom in sommige plaatsen gezegd waarheid en gerechtigheid, zoals in (Jesaja 11:5; Psalm 85:12). Bij David: *‘De gerichten van Jehovah zijn waarheid, zij zijn gerecht tezamen, begeerlijker dan goud en zoeter dan honing’*, (Psalm 19:10,11).

Dat de regering van de Heer in het hemels rijk wordt genoemd ‘gerechtigheid’ en in het geestelijk rijk ‘gericht’, zie het werk ‘Hemel en Hel’, te Londen uitgegeven, nrs. 214 tot 216.

669. Na deze dingen zag ik, en zie geopend werd de tempel des tabernakels van de getuigenis in de hemel, betekent gezien werd het binnenste van de hemel, waar de Heer is in Zijn Heiligheid in het Woord en in de Wet, die de Decaloog is.

Met de tempel wordt in de hoogste zin aangeduid de Heer ten aanzien van Zijn Goddelijk Menselijke en vandaar de hemel en de Kerk, nrs. 191, 529, hier de christelijke hemel; met de tabernakel van de getuigenis wordt het binnenste van die hemel aangeduid, waar de Heer is in Zijn Heiligheid in het Woord en in de Wet die de Decaloog is, aangezien met de tabernakel eveneens de hemel wordt aangeduid, nr. 585; en het binnenste van de tabernakel was daar waar de Ark was, waarin de beide tafelen lagen, waarop met de vinger Gods de Tien Woorden waren geschreven, te weten de tien geboden van de Decaloog, die woorden verstaan onder de getuigenis en eveneens de getuigenis worden genoemd; waaruit blijkt, dat met ik zag en zie, geopend werd de tempel des tabernakels van de getuigenis in de hemel, wordt aangeduid dat gezien werd het binnenste van de hemel waar de Heer is in Zijn Heiligheid in de Wet, die de Decaloog is; dat met de tabernakel van de getuigenis ook wordt aangeduid waar het Woord is, is omdat getuigenis niet alleen wordt gezegd van de Wet, die de Decaloog is, maar ook van het Woord en van de Heer als het Woord, omdat het Woord van Hem getuigt, nrs. 490, 555. Dat in de hemel het Woord is en dat dit is neergelegd in het binnenste ervan, dat de Heilige Schrijn wordt genoemd en dat daar een vlamdend en schitterend wit licht is, dat uitgaat boven elke graad van licht dat buiten dit in de hemel is, zie ‘de Leer van het Heilige Jeruzalem aangaande de Gewijde Schrift’, nrs. 70 tot 75; en over die Heilige Schrijn, zie nr. 73 daar.

Ten aanzien van de heiligheid van de Wet, die de Decaloog is, zie het werk ‘de Leer des Levens voor het Nieuwe Jeruzalem vanuit de Geboden van de Decaloog’, nrs. 53 tot 60.

Dat de Ark, waarin de beide tafelen van de Decaloog waren, het Heiligdom of het binnenste van de Tempel in Jeruzalem maakte en dat dus de tabernakel daar was, zie (1 Koningen 6:19-28; 8:3-9).

Dat de Wet, die de Decaloog is, de Getuigenis wordt genoemd, staat vast uit deze plaatsen: *‘Mozes krom af en de twee tafelen der getuigenis waren in zijn hand; de tafelen waren Gods werk, het geschrift was Gods geschrift, gegraveerd op de tafelen’*, (Exodus 32:15,16).

‘De twee tafelen der getuigenis, tafelen van steen, beschreven met de vinger Gods’, (Exodus 31:18).

‘Jehovah zei: In de Ark zult gij de getuigenis leggen, welke Ik u geven zal’, (Exodus 25:16,21,22).

‘En Mozes nam en leidde de getuigenis in de Ark’, (Exodus 40:20).

‘Opdat de wolk des reukwerks het verzoendeksel bedekte, dat is op de getuigenis’, (Leviticus 16:13).

‘Jehovah zei tot Mozes: Laat de stokken voor het aangezicht van de getuigenis en de stok van Aharon daarna vóór de getuigenis’, (Numeri 17:4,10).

‘En Mozes liet de stokken vóór Jehovah’, (Numeri 17:7).

De Ark wordt de Ark der Getuigenis genoemd in (Exodus 31:7); en de Tabernakel wordt het Habitakel der Getuigenis genoemd in (Exodus 38:21).

670. En de zeven engelen, hebbende de zeven plagen, gingen uit van de tempel, betekent de voorbereiding uit de Heer tot de invloeiing vanuit het binnenste van de hemel in de Kerk,

opdat haar boze en valse dingen universeel zouden worden onthuld en zo de bozen gescheiden van de goeden.

Dat onder de zeven engelen de Heer wordt verstaan, zie nr. 657; dat met de zeven plagen alle boze en valse dingen worden aangeduid, op universele wijze verstaan, zie ook nr. 657; onder de tempel wordt hier het binnenste van de hemel verstaan, waar het Woord en de Decaloog is, zoals in nr. 669; dat met 'zij gingen uit van de tempel', de voorbereiding tot de invloeiing wordt aangeduid, is omdat zij uitgingen om, na de fiolen te hebben ontvangen, de plagen in de fiolen op de aarde, in de zee, in de rivieren, op de zon, over de troon van het beest en in de lucht te werpen, waarmee de invloeiing in de Kerk wordt aangeduid, opdat haar boze en valse dingen worden onthuld; dat dit plaatsvond ter wille van hun afscheiding van de goeden, zal men in het volgende hoofdstuk zien.

671. Bekleed met linnen rein en blinkend en omgord om de borsten met gouden gordels, betekent dit vanuit de zuivere en echte ware en goede dingen van het Woord.

Met rein en blinkend linnen wordt het zuivere en echte ware aangeduid, waarover hierna; met de gouden gordel rondom de borsten, wordt het Goddelijke, voortgaande en tegelijk verbindende, aangeduid, te weten het Goddelijk Goede, zie nr. 46; met bekleed en omgord zijn, wordt aangeduid verschijnen en zich daarmee vertonen; klederen immers betekenen de ware dingen die het goede bekleden, nr. 166; en de ceituren of gordels betekenen de goede en de ware dingen die in de orde en het verband samenhouden, nr. 46; hieruit blijkt, dat met de engelen, bekleed met linnen rein en blinkend en omgord om de borsten met gouden gordels, de zuivere en echte ware en goede dingen worden aangeduid, die, omdat zij nergens anders vandaan zijn dan vanuit het Woord, de ware en de goede dingen van het Woord betekenen.

Dat het linnen het Goddelijk Ware betekent, kan uit het volgende vaststaan, zoals dat '*Aharon een linnen broek moest hebben wanneer hij de tent binnenging en tot het altaar naderde*', (Exodus 28:42,43); en ook dat '*Aharon, wanneer hij in het Heilige binnenging, de linnen rok der heiligheid zou aandoen, linnen schoenen op zijn vlees zou hebben, zich gordten met een linnen bandelier en een linnen tulband zou opzetten; dit zijn de klederen der heiligheid; en dat hij dezelfde klederen zou aantrekken, wanneer hij het volk ontzondigde*', (Leviticus 16:4,32). Evenzo, dat '*de priesters Leviëten, wanneer zij tot de poorten van de innerlijke voorhof gingen, linnen klederen zouden aantrekken, linnen tulbanden op het hoofd en linnen broeken op hun lenden*', (Ezechiël 44:17,18).

Dat '*de priesters linnen efods droegen*', (1 Samuël 22:18).

Dat '*Samuël, toen hij als knaap vóór Jehovah bediende, bekleed was met een linnen efod*', (1 Samuël 2:18).

Dat '*David, toen de Ark naar zijn stad werd overgebracht, omgord was met een linnen efod*', (2 Samuël 6:14).

Hieruit kan vaststaan waarom '*de Heer, toen Hij de voeten van de discipelen waste, Zichzelf met een linnen doek omgordde en de voeten met de linnen doek afdroogde*', (Johannes 13:4,5).

Verder '*dat engelen verschenen, met linnen bekleed*', (Daniël 10:5; Ezechiël 9:2-4,11; 10:2-7).

'In het graf van de Heer verschenen de geziene engelen bekleed met blinkend en flietsend wit', (Mattheüs 28:3).

Dat '*de engel die de nieuwe tempel mat, een linnen snoer in de hand had*', (Ezechiël 40:3).

Dat het '*Jeremia, om de staat van de Kerk ten aanzien van het ware uit te beelden, bevolen was een linnen gordel te kopen en die te versteken in een gat van de rots aan de Eufraat en dat hij die daarna verdorven terugvond*', (Jeremia 13:1-7).

Ook wordt bij Jesaja gezegd: *‘Het gekrookte riet zal Hij niet verbreken en het rokende vlas [linnen] zal Hij niet uitblussen en tot de waarheid zal Hij het gericht voortbrengen’*, (Jesaja 42:3).

Onder linnen wordt in die plaatsen niet iets anders verstaan dan het Ware.

672. En een van de vier dieren gaf de zeven engelen zeven gouden fiolen, betekent dat die ware en goede dingen, waardoor de boze en valse dingen van de Kerk zijn onthuld, vanuit de letterlijke zin van het Woord zijn genomen.

Dat de vier dieren, te weten de cherubim, het Woord in laatsten betekenen en de wachten, opdat niet de echte ware en goede dingen ervan geschonden worden, zie nr. 239; en omdat de innerlijke ware en goede dingen van het Woord door de letterlijke zin van het Woord worden bewaakt, wordt daarom die zin van het Woord door één vanuit de vier dieren aangeduid; met de zeven fiolen wordt iets eenders aangeduid als met de zeven plagen; zij zijn immers de inhoudende dingen en daarmee worden in het Woord eendere zaken aangeduid als met de inhoud, zoals met de beker iets eenders als met de wijn en met de schotel iets eenders als met de spijs; dat met bekens, kelken, fiolen, schotels en eendere dingen worden aangeduid als met de inhoud, zal men zien in wat volgt; wat met de zeven engelen wordt aangeduid is eerder gezegd; dat aan hen fiolen werden gegeven, is omdat er wordt gehandeld over de invloeiing van het ware en het goede in de Kerk, opdat de boosheden en valsheden worden onthuld en de naakte goede en ware dingen niet kunnen invloeien; deze immers worden niet opgenomen, maar de beklede ware dingen, zodanig als die zijn in de zin van de letter van het Woord, worden opgenomen; en bovendien werkt de Heer altijd vanuit binnensten door laatsten, of in het volle; dit is de oorzaak dat aan de engelen fiolen werden gegeven, waarmee de inhoudende of samenvattende ware en goede dingen worden aangeduid, zodanig als zij zijn in de letterlijke zin van het Woord en daardoor worden de boze en de valse dingen onthuld; dat de letterlijke zin van het Woord het inhoudende is, zie het werk *‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem aangaande de Gewijde Schrift’*, nrs.27 tot 49.

Dat met fiolen, schotels, bekens en kelken en met zakken, de dingen worden aangeduid die daarin zijn, kan vaststaan uit de volgende plaatsen: *‘Jehovah zei: Neem de beker des toorns vanuit Mijn hand en geef die aan al de natiën te drinken; wanneer zij weigeren zullen de beker te nemen, zo zult gij zeggen: Door te drinken, drinkt’*, (Jeremia 25:15,16,28).

‘Een beker van goud was Babel in de hand van Jehovah, dronken makende de algehele aarde’, (Jeremia 51:7).

‘Ik zal de beker der zuster in uw hand geven; met dronkenschap en droefenis zult gij vervuld worden, met de beker der verwoesting, met de beker van uw zuster Samaria’, (Ezechiël 23:31-34).

‘De beker van Jehovah zal rondgaan tot u, opdat er uitbraaksel zij over uw heerlijkheid’, (Habakuk 2:16).

‘Ook tot u, dochter Edoms, zal de beker overgaan, gij zult dronken worden en onthuld worden’, (Klaagliederen 4:21).

‘Jehovah zal over de goddelozen regenen, stormwinden zal het deel van hun beker zijn’, (Psalm 11:6).

‘De beker is in de hand van Jehovah en met wijn mengde Hij, Hij vulde met het gemengde en Hij goot uit; alle goddelozen der aarde zullen drinken’, (Psalm 75:9).

‘Zij die het beest aanbidden, zullen drinken van de wijn des toorns, met loutere gemengd, in de drinkbeker van Zijn ontsteking’, (Openbaring 14:10).

‘Waak op, sta op, o Jeruzalem, gij die gedronken hebt uit de hand van Jehovah de beker van Zijn toorn; de droesem van de beker der zwijmeling hebt gij gedronken’, (Jesaja 51:17).

‘De vrouw hebbende een gouden beker in de hand, vol van gruwelen en van onreinheid der hoererij’, (Openbaring 17:4).

‘Verdubbelt haar dubbel, in de drinkbeker waarmee zij gemengd heeft, mengt haar dubbel’, (Openbaring 18:6).

‘Ik stel Jeruzalem tot een beker der zwijmeling alle volken’, (Zacharia 12:2).

‘Gij blinde Farizeeër, zuiver eerst het innerlijke van de drinkbeker, opdat ook het uiterlijke rein zij’, (Mattheüs 23:25,26; Lukas 11:39).

‘Jezus zei tot de zonen van Zebedeüs: Kunt gij de drinkbeker drinken, die Ik drinken zal’, (Mattheüs 20:22,23; Markus 10:38,39).

‘Jezus zei tot Petrus: De drinkbeker die Mij de Vader gegeven heeft, zal Ik die niet drinken’, (Johannes 18:11).

‘Jezus zei in Gethsemane: Indien het mogelijk is, laat deze drinkbeker aan Mij voorbijgaan’, (Mattheüs 26:39,42,44).

‘Jezus, de drinkbeker nemende, zei: Drinkt allen daaruit; Dit is Mijn bloed, dat van het Nieuwe Testament’, (Mattheüs 26:27,28; Markus 14:23,24; Lukas 22:17).

‘Jehovah mijn beker; Gij ondersteunt mijn lot’, (Psalm 16:5).

‘Gij zult vóór mij de tafel toerichten; mijn drinkbeker zal overvloeien’, (Psalm 23:5).

‘Wat zal ik Jehovah vergelden; ik zal de beker der heilen aannemen’, (Psalm 116:12,13).

‘Drenken met de beker der vertroosting’, (Jeremia 16:7).

Iets eenders als met de beker en de drinkbeker wordt ook aangeduid met de fiool en met de zak, in (Mattheüs 9:17; Lukas 5:37,37; Jeremia 13:12; 48:12; Habakuk 2:15); met de fiolen, de wierookvaten en de wierookkistjes waarin de reukwerken waren, wordt iets eenders aangeduid als met de reukwerken; in het algemeen met vaten van elk geslacht iets eenders als met de dingen die daarin zijn.

673. Vol van de toorn Gods, Die leeft tot in de eeuwen der eeuwen, betekent dat de boze en de valse dingen zullen verschijnen en onthuld moeten worden door de zuivere en echte ware en goede dingen van het Woord.

Gezegd wordt dat de fiolen vol waren van de toorn Gods, omdat zij vol waren van plagen, waarmee de boze en de valse dingen van de Kerk worden aangeduid, nr. 657; toch waren zij niet van die plagen, maar zij waren vol van de zuivere en echte ware en goede dingen vanuit het Woord, waardoor de boze en de valse dingen van de Kerk zouden worden onthuld; maar het waren ook geen fiolen en daarin ware en goede dingen, maar daarmee wordt de invloeiing vanuit de hemel in de Kerk aangeduid; dat er gezegd wordt dat zij vol waren van de toorn Gods, Die leeft, is volgens de stijl van het Woord in de zin van de letter ervan, zoals kan vaststaan uit de eerder aangevoerde plaatsen, waarin Jehovah toorn en ontsteking wordt toegeschreven, toch heeft Jehovah geen toorn en ontsteking, maar de mens heeft die tegen Hem; de oorzaak waarom het in de letterlijke zin zo gezegd wordt, zie de nrs. 525, 635, 658. Hieruit blijkt, dat met de fiolen vol van de toorn Gods, Die leeft tot in de eeuwen der eeuwen, wordt aangeduid dat de afgrijpselijke boosheden en valsheden van de Kerk zullen verschijnen en moeten worden onthuld door de goede en de ware dingen van het Woord; de boze en de valse dingen worden ook niet anders onthuld dan door de ware en de goede dingen; deze immers zijn in het licht van de hemel, maar de valse en de boze dingen zijn in de duisternis van de hel; en in de duisternis wordt niets onthuld, omdat niet iets anders daar verschijnt dan het boze en het valse; maar vanuit het licht van de hemel worden alle dingen onthuld, omdat daarin alle dingen verschijnen; het licht van de hemel immers is het Goddelijk Ware van de Wijsheid van de Heer.

674. En vervuld werd de tempel met rook vanuit de heerlijkheid Gods en vanuit Zijn kracht, betekent het binnenste van de hemel, vol van het geestelijk en hemels Goddelijk Ware uit de Heer.

Met de tempel wordt het binnenste van de hemel aangeduid, waarover hierna; met de heerlijkheid wordt het geestelijk Goddelijk ware aangeduid, nrs. 249, 629; en met de kracht

wordt het hemels Goddelijk ware aangeduid, nr. 373; vandaar wordt met vervuld werd de tempel met rook vanuit de heerlijkheid Gods en vanuit Zijn kracht, de binnenste hemel aangeduid, vol van het geestelijk en het hemels Goddelijk Ware.

Dat de rook het Goddelijk Ware in laatsten betekent, is omdat het vuur waaruit de rook is, de liefde betekent; het vuur van het altaar van het brandoffer de hemelse liefde, nrs. 395, 494; en het vuur van het altaar van het reukwerk de geestelijke liefde, nrs. 277, 392, 394; dat de rook die dingen betekent, kan uit het volgende vaststaan: *‘Jehovah zal over alle habitakel van de berg Zions scheppen een wolk des daags en rook en de glans van een vuur des nachts, want over alle heerlijkheid een overdekking’*, (Jesaja 4:5).

‘De posten der dorpels werden bewogen van de stem der roepende serafim en het huis werd vervuld met rook’, (Jesaja 6:4).

‘De rook des reukwerks klom op met de gebeden der heiligen, vanuit de hand des engels vóór God’, (Openbaring 8:4).

‘Hij zal het rokende vlas niet uitblussen; tot de waarheid zal Hij het gericht voortbrengen’, (Jesaja 42:3).

Dat de rook in de tegengestelde zin de valse dingen van de begeerten betekent, zie nr. 422; en de valse dingen die opkomen uit de trots van het eigen inzicht, nr. 452; bovendien betekent de rook iets eenders als de wolk op vele plaatsen.

674a. En niemand kon in de tempel ingaan, totdat voleindigd waren de zeven plagen van de zeven engelen, betekent in die graad daar, dat het daaroverheen niet uitgehouden zou kunnen worden en wel totdat na de verwoesting het einde van die Kerk werd gezien.

Daarmee dat niemand in de tempel kon ingaan, wordt aangeduid dat het binnenste van de hemel vol was van het geestelijk en het hemels Goddelijk Ware, in die graad dat het daaroverheen niet uitgehouden zou kunnen worden; met de tempel wordt, zoals eerder, het binnenste van de hemel aangeduid; met totdat de zeven plagen van de zeven engelen voleindigd waren, wordt aangeduid, dat tot na de verwoesting het einde van de Kerk daar is, nr. 658; en met de zeven plagen van de zeven engelen worden de boze en de valse dingen aangeduid, die de Kerk verwoesten en haar einde maken, nr. 657.

* * * * *

675. Hieraan zal ik deze gedenkwaardigheid toevoegen:

Een zeker papier werd gezien, dat uit de Heer door de hemel werd neergelaten in een gezelschap van Engelsen, maar dat gezelschap was er een van de kleinste van hen, waar ook twee bisschoppen waren.

Op dat papier stond een aanmaning om de Heer te erkennen als de God van hemel en aarde, zoals Hijzelf leert in (Mattheüs 28:18); en om terug te treden van ‘de leer over het rechtvaardigmakende geloof zonder de werken van de wet’, omdat het een dwaalleer is; dat papier werd gelezen en overgeschreven door velen en over de dingen die daarop stonden, dachten zij na en spraken zij gezond vanuit innerlijk oordeel en zij werden verlicht uit de Heer, en de verlichting werd opgenomen in het licht, dat aan de Engelsen, meer dan aan de overigen, is ingegeven.

Maar nadat zij die dingen hadden opgenomen, zeiden zij tegen elkaar: ‘Laten wij de bisschoppen horen’; dezen werden gehoord, maar zij spraken het tegen en keurden het af. Die bisschoppen nu, die daar waren, behoorden tot degenen die in de wereld hard van hart waren geworden ten aanzien van de geestelijke dingen van het geloof en van de naastenliefde, vanwege de liefde van de heerschappij over de heilige dingen van de Kerk en van de voorrang

daardoor ook in politieke dingen; daarom zonden zij het papier na een korte onderlinge beraadslaging weer terug naar de hemel waar het vandaan kwam.

Toen dit had plaatsgevonden, traden, na enig gemompel, de meeste leken van hun vorige instemming terug, en toen werd hun licht in geestelijke dingen, dat tevoren had geschenen, plotseling uitgeblust; en nadat zij opnieuw waren vermaand, maar tevergeefs, zag ik dat gezelschap neerzinken, maar hoe diep zag ik niet; zo was het onttrokken aan de aanblik van de engelen, die enig en alleen de Heer vereren en het geloof-alleen verafschuwen.

Maar na enige dagen zag ik er zo'n honderd opklimmen vanuit de lagere aarde, waarheen dat kleine gezelschap was neergezonken; dezen kwamen op mij toe, en een van hen, een wijze, sprak: 'Hoor iets wonderbaarlijks; toen wij neerzonken, verscheen ons eerst een plaats zoals een poel, maar kort daarop zoals droge aarde en daarna zoals een kleine stad, waarin eenieder een huis had, maar armelijk; na een dag beraadslaagden wij onderling wat ons te doen stond; velen zeiden dat wij naar de twee bisschoppen moesten gaan en hun een mild verwijt maken dat zij het papier hadden teruggezonden naar de hemel vanwaaruit het was neergelaten en dat ons daardoor dit was overkomen.

Zij kozen er enigen uit die naar de bisschoppen togingen en degene die met mij sprak, zei dat hij een van hen was geweest.

Toen sprak iemand onder ons, die meer dan de anderen over wijsheid beschikte, als volgt tot de bisschoppen: 'Hoort, u vaders: wij hebben geloofd dat bij ons meer dan bij de overigen, de Kerk was die in de christelijke wereld de belangrijkste genoemd verdiende te worden, maar ons werd verlichting vanuit de hemel gegeven en in de verlichting het inzicht, dat er heden ten dage in de christelijke wereld niet langer een Kerk en ook niet langer godsdienst is'.

De bisschoppen zeiden: 'Wat zegt u nu; is de Kerk niet daar waar het Woord is, waar Christus de Heiland bekend is en waar de sacramenten zijn? Hierop antwoordde onze woordvoerder: 'Die dingen zijn de Kerk en zij maken de Kerk, maar zij maken haar niet buiten de mens, maar binnen de mens'; verder zei hij ten aanzien van de Kerk: 'Kan de Kerk daar zijn waar drie goden worden vereerd; kan het een Kerk zijn, als men niet tot de Heiland van de wereld gaat en waar Hijzelf in twee wordt verdeeld? Ten aanzien van de godsdienst zei hij: 'Wie kan ontkennen dat de godsdienst is het boze schuwen en het goede doen? Is het wel enige godsdienst daar waar geleerd wordt dat het geloof-alleen zaligt en niet de naastenliefde? Is er godsdienst daar waar geleerd wordt dat de naastenliefde die uit de mens voortgaat niets anders is dan zedelijke en burgerlijke naastenliefde? Wie ziet niet dat in de naastenliefde niet iets van godsdienst is? Is er in het geloof-alleen wel iets van een daad of een werk? en toch bestaat de godsdienst in het doen.

Bestaat er wel in de gehele wereld een natie waar godsdienst is, die al het zaligmakende buitensluit van de goede dingen van de naastenliefde, wat de goede werken zijn?

Terwijl toch het al van de godsdienst bestaat in het goede en het al van de Kerk in de leer die de ware dingen zal leren en door de waarheden het goede.

Kijk, vaders, welke heerlijkheid zouden wij hebben, indien de Kerk die er niet is en de godsdienst die er niet is, bij ons een aanvang nam en oprees'.

Toen antwoordden de bisschoppen: 'U spreekt al te hoog; is niet het geloof in de daad, wat toch is: het ten volle rechtvaardigende en zaligende geloof, de Kerk; en is niet het geloof in de staat, wat toch is: het voortgaande en vervolmakende, de godsdienst? Begrijp dit, mijn zonen'.

Maar toen zei de wijze Engelsman: 'Hoort vaders; ontvangt de mens niet het geloof in de handeling zoals een boomstronk; is in een stronk die volgens uw voorstelling dan levend is gemaakt, wel de Kerk? Is niet het geloof in de staat de voortzetting en voortgang van het geloof in de handeling, en daar, volgens uw voorstelling, al het zaligmakende in het geloof is gelegen en niet iets in het goede van de naastenliefde uit de mens, waar is dan de godsdienst?'

Toen zeiden de bisschoppen: 'Vriend, u spreekt zo, omdat u de verborgenheden van de rechtvaardigmaking door het geloof-alleen niet weet, en hij die ze niet weet, kent niet de weg van de zaliging uit het innerlijke; uw weg is een uitwendige weg en die van het gewone volk;

ga die weg indien u dat wilt, maar weet slechts dit, dat al het goede uit God is en niets uit de mens, en dat zo de mens in geestelijke dingen volstrekt niets kan uit zichzelf; hoe kan dan de mens het goede, wat het geestelijk goede is, doen uit zich?’ Verontwaardigd over deze woorden zei de Engelsman die met hen sprak: ‘Ik weet uw verborgenheden van de rechtvaardiging beter dan u, en ik zeg u openlijk, dat ik in uw innerlijke verborgenheden niets anders heb gezien dan spoken; is de godsdienst niet: God erkennen en liefhebben en de duivel schuwen en haten; is niet God het Goede Zelf en de duivel het boze zelf; wie in de gehele wereld, die godsdienst heeft, weet dit niet; is niet God erkennen en liefhebben het goede doen, omdat dit van God en uit God is; en niet de duivel schuwen en haten het boze niet doen, omdat dit van de duivel en uit de duivel is? ‘Uw geloof in de daad, wat u heeft genoemd ‘het ten volle rechtvaardigmakende en zaligende geloof’, of, wat hetzelfde is, ‘uw daad van de rechtvaardigmaking door het geloof-alleen’, leert dat wel enig goede doen dat van God en uit God is, en leert dat wel enig boze schuwen dat van de duivel en uit de duivel is?’

Volstrekt niet, omdat u heeft vastgesteld dat zowel in het ene als in het andere niets van heil is.

‘Wat is uw geloof in de staat, dat u het voortgaande en vervolmakende geloof heeft genoemd, anders dan een en hetzelfde met het geloof in de daad; hoe kan dit vervolmaakt worden, wanneer u al het goede uit de mens zoals uit hemzelf daarvan buitensluit door te zeggen: hoe kan de mens gezaligd worden door enig goede uit zich, wanneer de zaliging om niet is? en verder, wat is het goede uit de mens anders dan op verdienste gericht en toch is de verdienste van Christus alles, en daarom zou het goede doen ter wille van het heil, gelijk staan met datgene aan zich toekennen wat alleen van Christus is, en zo zou het ook gelijk staan met zichzelf te willen rechtvaardigmaken en zaligen; en verder, hoe kan iemand het goede doen, wanneer de Heilige Geest alle dingen bewerkt zonder enige hulp van de mens, waartoe is dan enig bijkomend goede uit de mens nodig wanneer al het goede uit de mens in zich niet het goede is, behalve meer dingen; zijn dit niet uw verborgenheden?’

‘In mijn ogen echter zijn het louter spitsvondigheden en gekunsteld bedrog, welke zijn uitgedacht met het doel dat u de goede werken, wat de goede dingen van de naastenliefde zijn, verwijderd, om uw geloof-alleen te verstevigen; en omdat u dit doet, beschouwt u de mens ten aanzien van die dingen en in het algemeen ten aanzien van alle dingen die van de Kerk en van de godsdienst, zoals een stronk, of zoals een onbezield standbeeld, en niet als een mens, geschapen tot het beeld van God, aan wie het gegeven is en aanhoudend gegeven wordt: het vermogen van verstaan en willen, van geloven en liefhebben en van spreken en doen, geheel en al zoals uit zich, vooral in de geestelijke dingen, omdat de mens mens is vanuit die dingen; indien de mens in de geestelijke dingen niet dacht en handelde zoals uit zichzelf, wat zou dan het geloof, wat zou dan de naastenliefde en wat zou dan de eredienst, ja zelfs, wat zou dan de Kerk en de godsdienst zijn?’

‘U weet, dat de naaste vanuit liefde het goede doen, de naastenliefde is; maar u weet niet wat de naastenliefde is, terwijl toch de naastenliefde de ziel, het leven en het wezen van het geloof is; en omdat de naastenliefde geheel en al dit is, wat is dan het geloof dat van de naastenliefde verwijderd is anders dan de dood; en een dood geloof is niets anders dan een spook; ik noem dat een spook, omdat de apostel Jacobus het geloof zonder de goede werken niet alleen dood noemt, maar ook duivels’.

Toen ontstak een van de bisschoppen in woede, toen hij zijn geloof dood, duivels en een spook hoorde noemen, en wel dermate dat hij zijn mijter van het hoofd rukte en op de tafel smet en toen zei: ‘Ik zal die niet terugnemen, voordat ik mij zal hebben gewroken op de vijanden van het geloof van onze Kerk’, en hij schudde zijn hoofd en al mompelend zei hij: ‘Die Jacobus, die Jacobus’; op de mijter was een metalen plaat waarop gegraveerd stond ‘het geloof-alleen’.

Toen verscheen plotseling een monster dat uit de aarde oprees, met zeven hoofden, van wie de voeten waren zoals van een beer en de mond zoals van een leeuw, geheel en al eender aan het

beest dat wordt beschreven in de (Openbaring 13:1,2), en dat gemaakt en aanbeden werd, (Openbaring 13:14,15).

Dit monster nam de mijter van de tafel weg en maakte die van onderen wijder en zette die op zijn zeven hoofden.

Nadat dit had plaatsgevonden, gaapte de aarde onder zijn voeten open en verzonk het in de hel; terwijl hij dit zag gebeuren, riep die bisschop uit: 'Geweld, geweld!'

Toen gingen wij van hen vandaan, en zie, voor onze ogen vertoonden zich treden, waarlangs wij opklommen en wij kwamen terug op de aarde en in de aanblik van de hemel, waar wij tevoren waren geweest; deze dingen vertelde mij de wijze Engelsman.

Einde hoofdstuk 15